

[illegible] 4 [illegible]

[illegible] 2 [illegible]

[illegible] 4 Bord 2 [illegible]

[illegible] 8 [illegible]

No 1

Sabole Skyldig

[illegible] 1 [illegible]

[illegible] 6 [illegible] 2 [illegible]

1 [illegible]

[illegible]

Skyldig

Nockrer Lærdooms-rijker

Psalmar

Og

Andleger

KVEDLINGAR

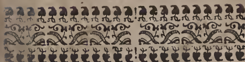
Velflester Ordter,
Af þvi miked elskada, Og Nafn-
frægа Þioodskallde verr-
ar Twngu:

Sal. Sr. Hallgrijme
Peturssyne.

Þeim til Froodleiks, Huggunar
og Uppvakningar sem ydka vilia.

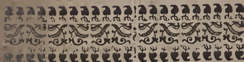
Selst Alment Innbunded 4 Fiskum.

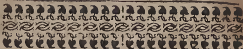
Pryckt a Hoolum i Hialltadal,
Af Halldore Erikssyne, 1755.

Imprimatur.

Jon Magnusson.
p. t. Officialis
Hoola St.

Nockrar Saung-Vissur/

Ut af þeim Sierlegustu Christi Krapta-Verkum.

Ordtar af Sr. Hallgrijme Petursſyne.

I.

Um Brwdkauped i Cana, Joh 2.

Med Hiovna-Siñu Lag.

A Galilæa Lænde, Liooſt i Cana Stad, Med Gieginn og goodu Raade, Giordeſt Brwdkaup þad, Mooder DRottens dvaldiſt þar, JEſus og ſo Sveinar hañs, Siaalfur bodeñ var.

Pa nam Dryck ad þverra, Petta Maria ſier, Hun gieck til vors HErra, Hoegvær þañeñ tier, Son miñ kiær! þar vantar Vijn, hvad hef eg med þig? Christur kvad:

Kominñ er Stund ei mijn.

Vid Pienara þijdust sagde, Pad sem bijdur hañ, Giored bratt ad Bragde, Byrte eg Atburd dañ, Stein-Kier Sex þar stoodu riett, Tooku Mæler Tvo edur Pria, Til Hreinsunar sett.

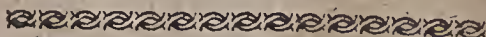
Voled trwi eg batni, Bijdur JEsus eñ, Fared, og fliop't af Vatne, fylled Kierenñ señ, Barmafull þeir bera þau iñ, Kæ-Meistaranum ad færa fyrst, Frelsariñ baud um Siñ.

Vatn ad Vijne orded, Viist hañ smackar þa, Gieck so beint fyrer Borded, Brwdgumañ kallar a, Hañ visse ecke hvadañ þad var, Odruvijse eñ er nu skied, Oss til haga bar.

Vant er Vijned besta, Ad veita allra fyrst, Þar til Giedid Giesta, Gledst med Heidur og Lyst; Liettara sijdañ blooda ber; Eñ þu hefur þad hid gooda geymt, Giefur þad seinast hier.

JEsu Jarteikn Fyrsta, Johañes seiger þad, Vioona Hiartad tvista, Hañ i þessum

þessum Stad, Gladde, og synde sijna Dyrd: Honum sie bæde Heidur og Pock, Af Huga og Muñe skijrd, Amen.

II.
Um̃ Kongs-Mañeñ af Capernaum. Joh. 4.

Ton, Giæsku Guds vier prijsum, etc.

KOngs-Mañ fraa Capernaum, Kom eirn til JEsu þar, Pa fyrer Dogum faaum, Frelsariñ geingiñ var, heint iñ i Cana Borg, Og sagde Son siñ være, Siwkur og Dauda nærre, Pví bar hañ þwnga Sorg.

Traudlega trwad faaid, Talade JEsus þa, Neina þier nockud sjaed, Nijstaarleg Jardteikn haa, Aptur þa ansar hiñ, Haaskiñ er harla braadur, HErra! kom þu nu aadur, Eñ Saalast Sonur miñ.

Huggiæde HErrañ mædde, Hañs Naudsyn giorla sier, Vid Fodurin fraa eg so rædde, Far þu, Son þiñ lifer, Mad-

 uriñ

Oriñ merkti þad, Trwde þvi Eina Ordi, A þad sig reida þerdi, Geck so gladur af Stad.

Hañs Pioonar honum mœttu, Heimleidis Vege a, Hwsboondans Hiartad kiættu, Hug-glader mæltu þa, Sonur þiñ lifer lioost; Hañ spyr nær Sorgiñ siatnad, Og Sootten hefde batnad? Þeir ansa med ongvañ Pioost.

Señ um Siounda Tijma, So bar þad til i Giær, Kolldunar Sœrum svijma, Sviptist hañ ollum nær, Þa fornam Faderiñ, Sama Mund soddañ skiede sem JEsus honum tiede, Siæ, Lifer Sonur þiñ.

Hier vid hañ vard miøg gladur, Og vel i Trwñe hress, Hvor hañs Heimilis Mad ur, Honum fylgde til þess, Krapt HErrañs kieñdu bert, Þad JEsu Jardteikn Añad, Johañes hefur sañad, J Galilea giørt.

* * * * * *
* * *

III. Um

III.

Uñ þañ sem 38. Ar lœ siwkur.

Joh. 5.

Lag sem Piislar-Meiñing.

HEilög var þa halldeñ ein, Hœtijd Gydingaña, Sonur Guds sem græder Mein, Gaanga ried, Si-œlfur med, Til Jerusalem; so er skied, Ad Sid Israels Maña.

J Borgeñe var Bruñur sœ, Beth-esda ad Heite, Fordyr voru Fiñ þar œ, Fieckst þeim skioot, Heilsu-Boot, Sem mæddu allskyns Meineñ lioot, Og marger trw eg þess neyte.

Eingell Drottens eina Tijd, Upp ried Vatned hræra, So hvor hellst af siwk-um Lyd, Sem ad-bar, Fyrstañ þar. Ef sig þvode, Alheill var, Eins og Barned skiæra.

J Fordyrunum sem frœ er greint, Fiolde siwkra Lyda, var, Og beid so visse beint, Nær Vatned skiært, Yrde hrært,

 þvi

þvi Lækna villde Lijfed ſært, af laungum Soottar-Kvijda.

Medal þeirra Siwkur ſaar, Sagt er Madur være, Tuttugu oll og Atiaan Ar, Aumur Neyd, Pwnga leid, Epter Lækning blijdre beid, Boled trw eg hañ ſære.

Þegar JEſus þeñañ ſaa, Þar ad glogt nam hyggia, ad leinge hafde þwnga Praa, Polad hañ, Mæla vañ, HErrañ vid þañ veika Mañ: Viltu Lækning þyggia.

Svara nam hiñ Siwke braatt, Saarum hallden Kvijda: Eirn verd eg þri epter þraatt, Eingeñ hier, Biargar mier, Añar jafnañ fyrre fer, Frekt verd eg ad bijda.

HErrañ þegar heyrde þad, Um hañ i Brioofte kiende, Gacktu hiedañ heill i Stad, Hiñ þeſs naut, Mijnkar Praut, Þijna Sæng þu ber aa Braut, J burtu Madureñ vende.

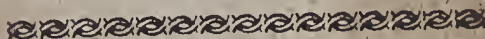
Sem nu Judar ſaau þad, Hañ Sæng aa Herdar lagde, Honum gaafu þeir hoſtug. Svar: Haatijd ſw, Ein er nu Bodorden

orden þvi briitur þu ; Beint hañ aptur sagde.

Sa sem hefur mig heilan giort, Hiedañ baud eg sære, Sialfur vid mig sagde bert: Siaðu hier, Tak med þier, Piina Sæng, þvi Frials þu ser; Þeir friettu hvor hañ være.

Madureñ kvadst ei þeckia þañ, Nie þeim þar framar giegna, Þvi HErrañ burtu vijkia vañ, Þa var hañs bætt, Meined hætt, fieck hañ þess ei framar giætt, Fóolks Meradeñar vegna.

J Músterenu Madur sa, Mætte vorum HErra, Soottlaus ertu sagde hañ þa, Syndga ei nu, Framar þu, Sc þig hende ei Anaud sw, Nie añad hælsu verra, Amen.

IV.

Uñ Stormeñ, og þañ Oda Mañ, Marc. 6.

Ton, Giæsku Guds vier priisum, etc.

 Lijvs-

Lijdfur med Læresveinum, Laus-
naren stie a Skip, Hvirfil Vind
Ovart einum, Yfer sloo þegar i
Svip, Ofyrdest Haudur og Haf, Under
Afellum sau, Aungva Mañ-Hialp þvi
sau, Eñ HErrañ sialfur svaf.

J þeim Lijfs Hæska hrædder, Hañ
fooru ad vekia brætt, Af Mood og Ecka
mædder, Mælltu so aller hætt: Hialpa
oss HErra kiær, Laat þig ei lijtt um var-
da, Ad lægia Stormeñ harda, So ecke
glotunst vær.

Hañ vaknar vijst, og ræder, Vid þær
alla señ: Hvad er þad ydur hræder, Hellst
Of-veikrwa Meñ? Og setlest upp med
þad, Pa baud ad Vindureñ þegde, Pioo-
tande Vatn sig legde; Blæ-Logn vard
strax i Stad.

Undrast aller vid þetta, Er Adburd lij-
ta hañ, Hvor añañ hier um frietta, Hvi-
lijkur er þesse Mañ? Strax þa hañ talar
til, Hofudskiepnurnar honum, Hlijda so
framar Vonum, Hañs Einu Orde i
Vil.

Leud-

Lending i Logne feingu, Vid Landed Gadara, Skiott er fra Skipenu geingu, Skiede Tilburdur sa, Adkom þar Odur Mañ, Af illum Ondum hrakiñ, Olmur, Vitstola, Nakiñ, Greiner so gløgt uñ hañ.

Ur Jarrne og Bøndum bæde, Brotest opt hafde sa, med Grimd og Ogna Æde, So eingeñ ferdast ma, Uñ þañ Almeñings Stig, Dvaldest a dockum Heidum, J daudra Maña Leidum, Lemiande siaal, fañ sig.

Frañ fyrer JEsu Fætur, Falla giørde bratt, Andeñ miøg illa lætur, Æpande kallar hatt, Hvad hef eg þo med þig? Sañe Guds Sonuriñ kiære, So fyrr eñ Tijmeñ være, Kiæmir ad kvelia mig.

Pa sagde Grædareñ goode, Grein mier þitt Heite þo, Andeñ mællte af Moode; Mitt Nafn er Legio, Pad hafa hyggner Meñ, Sex Pusund samañ teiknad Sex Hundrud þar med reiknad, Sextiju og Sex til nu.

Diøf-

Dioflar af doprum Trega; Dæmder
i Heliar Vist, Bædu miøg mikelega,
Milldañ JEsum Christ, Fyrst þadañ fæ-
ru wt, Ad hañ ræke þa ecke, J Underdiw-
paña Hlecke, Med kaldre Kvol og Swt.

Frelsarans Leise feingu, Ad fara i
Svijneñ þar, Sem um þær Grunder ge-
ingu, Gyrnd sw Dioflaña var, Pau voru
Tvo Pusund, Øll strax med Ogn og
Kvijda, Ut i Vatned hijda, Og sucku i
samre Stund.

Svijn-Hyrdar fuller Sorgar, Settu
aa Flootta heim, bæru þa Fregn til Bor-
gar, Um Vagañ sem vard fyrer þeim,
Hiner sem hlijddu'aa, Undrast og Otta
feingu, Alment wr Stadnum geingu,
Soddañ Tilburd ad sia.

Hañ sem var ædur Odur, Og øngva
Skynsemd bar, Sat nu Sidferdis good-
ur, Sañheill hia JEsu þar, Lands-Meñ
þa litu hañ, Hiner sem hia voru stadder,
J Huga og Siñe gladder, Søgdu þeim
allañ Sañ.

HErrañ Blindheimsker bædu, J burt ad vijkia uñ Siñ, Sælar Gagnsins ei gædu, Peim gramdest Fiær-Skadiñ, So vil'ter voru þeir, Hiælpar Von sæla hreptu, Heñe viliande sleptu, Eñ mottu Svijneñ meir.

Hañ sem ad Lœknast hafde, Sem hier var ædur tied, Lausnarañ Leifis krafde, Ad lijka sære med, Eñ JEsus sloo þvi af, Far helldur heim til Piña, Hiælpræded skallt þeim kyña, Sem Gud hier siælfur gaf.

V.

Uñ Krapta-Verk Christi æ Bra-udum mille 5000. Mañs, Joh. 6.

Med Lag, Eirn HErra eg best ætte; etc.

HFer uñ Vatned eina, Sem er i Galilæa, JEsus med sijna Sveina, Siælfur ferdadest þa, Tiberias nockud nærre, (Nafn þetta Staduteñ bar), Pæskum vijst var ei fiærre, ad Veniu Gydinga þar.

Fylade þeim Mwgur Maña, Mikell ar þe're Tijd, Goodvilld hañs saan saña, Vid sinkañ og aumañ Lijd, Uppa Fialls Hæder einar, Eudurlausnareñ gieck, Lijka hañs Læresveinar, Litla Stund Hvijlld þar fieck.

Upp leit hañ lioost ad Bragde, Lids Fiollda mikeñ sier, Vid Philippum fraa eg sagde, Foolked Matlystugt er: Til Kaups hvar mattu meina, Meñ faae Braudum nad? So villde Sveineñ reyna, Po siaalfur visse noog Raad.

Philippus took ad telia, Tvo Hundrud Penings Verd, Fram þo Meñ feinge selia, Fullnægia mun ei giord, Andreas ar þad heyrer, Eirn Brooder Simonar, Villde Raad veita fleire, Vidstaddur gaf þad Svar.

Ungmeñe Eitt eg kiende, Andreas mæla tied, Fim Bygg-Braud hefur i Hende, Hier og Tvo Fiska med, Hvad skal þad þo fyrer þessa? Pa talar JEsus haatt: Seged, þeir faae sier Sessa, Samañ i Nidlum braatt.

HErr-

HErran ried Brauden blessa, Braut og til Himens leit, Fram bæru Fædu þessa, Fyrer so marga Sveit, Aller þeir urdu sadder, Eins af Fiskunum med, Og vel i Giedenu gladder, Guds Verk so feingu sied.

Leifunum saman safned, Sonur Guds þanen tier: Og ongvu af þeim hafned, So eckert spillest hier: Er þad ei Undur ad heyra, Allt þetta so til bar, Afgangs var ollu meira, En Efned i Fyrstu var?

Tolf Karfer fullar feingu, Frä eg so Skriften tier, Og þær Leyfar afgeingu, so eckert spilltest hier; Fim Þusund fædde hin hreina, Forsiooned Milldegiorn, Kall-Men upptälda eina, Fyrer utan Kon..r og Born.

Um Kvollded liet Læresveina, Landenu hallda frä, Han var epter alleina, Afiar Bængio de þa, Mootvidre miog þa þiarde, Miog dimt af Nootttu þo, JEsus þar glogt ad gäde, Gieck a þeim dimpa Sioo.

Nær um Fiordu Eikt Nætur, Naal-

gadest

gadest JEsus þar Þeir hafa at þessu Giæ-
tur, Poottust Foryniu sia, Upp kalla
Otta mæder, Eñ JEsus ansar kiær:
Vered aller Ohrædder, Jeg er hier sialf-
ur nær.

Petur svarade og sagde: Siertu þad
HErra miñ, Biood þu eg kome ad Brag-
de, Beint nu at Funden þiñ, Far þu kvad
Meistareñ millde, Forliet hañ Skiped þa,
Og gieck sem greidast villde, Gladlega
Sioonum a.

Baaran ried brautt ad stockva, Bilade
Petur Traust, Hañ took þa señ ad sockva,
Sagde med hæ rre Raust: Hialpa mier
HErrañ blijde, Eñ JEsus ad sier droo;
Og spyr þvi tæpt hañ tryde? Til Skipsins
geingu þo.

Ord sitt, og Bws-Raad bæde, Blesse
oss JEsus hreirn, So Lijfs og Saalar
Fæde Sedie þa hvorn og eirn; Siai til eg
sockve eige, J Synda Daudañ hier,
Helldur ad hialpast meige, Halltu vid
Trwna mier, Amen.

VI. Um

VI.

Um̃ þañ ſem Blindur var fæddur, Joh. 9.

Ton, Fader ꝏ Himna Hæd, etc.

JEſus fra Juda Lijd, Ur Jeruſalem eiñ Tijd, Utgieck ſa oll Mein græder, Um̃ þad Johañes ræder.
Sat Madur Sioonlaus þar, Sa Blindur fæddur var, Hart nærre HErrañs Vege, A helgum Sabbats Dege.
Lærſveinar hañ ſiaa, So ſpurdu HErrañ þa: Hvort eigiñ mun Illſka valda, Eda Forelldra giallda?
Hvorke kvad HErrañ ſniallt Hañ ſijn nie þeirra gallt, Guds Verk eiga auglijſaſt, Og a honum ad prijſaſt.
Verk Guds mier viña ber, Wijſt medañ Dagureñ er, Jdiur Mañ ongva fremur, Yfer þa Noottiñ kiemur.
Jeg er Lioos Heimſins breint, HErrañ talade beint, Medañ Um̃geingne mij-

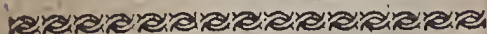
na, Hiaa Mõnum læt eg skijna.

HErrañ þa hrækte a Iord, Heilnæm vard Lækning giørd, Saur hrærde samañ ad Bragde, So vid hañs Augu lagde.

Hañ baud þeim Blinda þa, J Bruñe Siloa, Pvo sier skiootlega skyllde, Ef skijra Sioon odlast villde.

Hañ gieck og giørde svo, Greidt nam sijn Augu þvo, Heilskygn kom þa heim aptur, HErrañs þvi olle Kraptur.

Nattúrañ boreñ blynd, Bleckt er af margre Synd, Miñ JEsu mig upplijse, Mier a Hiaalpar-Veg vijse, Amen.

VII.

Uñ Lazarum af Dauda uppvakiñ, Joh. 11.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioode, etc.

JOhañes seger med soddañ Hætte, Siwkur Madur Eitt Siñ laa, Lazarus, þad Sorgum sætte, Sa

var i Bethania, Systur Tvær er iñt hañ ætte, Oñur nefnest Maria.

Hun var þad sem HErrañs Fætur, Hentuglega smyria tied, Hære sijnu Svañeñ mætur, Siidañ aptur þurkar med, Orde Lijssins gaf ad Giætur, J Gud spiallinu so er tied.

Martha eirneñ Oñur helter, Orde DRottins hiellt sier ad, Lausnaranum sem Lækning veiter, Lietu segia þegar i Stad, Sæ þu elskar Sootteñ þreyter; Svar ade JEsus uppa þad:

Ecke er sodd añ Sootteñ Eina, Send honum til Dauda fyrst, Helldur ad Drottiñs Dyrdeñ hreina, Dæsamlega aug lijstist, Oll þau Systayn, eg mæ greina, Elskud voru þo af Christ.

Dagana Tvo þar tefia riede, Tilsett var þad HErrañs Rad, Ad Vilja Guds su Skickun skiede, Hañ skamtar Tijma af siñe Rad; Fylgdar Moñum Frelsariñ tiede, Forum nu æ Gydinga Land.

Postular svara med Gegndar Gillde,

Giørla señ a þessa Lund, Gydinga Foolk
þig grijta villde, Pa gieckstu þar uñ Eina
Stund; Hvar fyrer gyrnest Meistariñ
millde, Meir ad koma a þeirra Fund?

Tijmar eru Toolf i Dege, Talade
Spekiñ Guddoomlig, Byrtu nioota
Madur meige, Mun sa gaunga riettañ
Stig, Hiñ sem Lioosed hefur eige, Hrasar
opt og meider sig.

Lazarus vor Vinur sefur, Vekia fer eg
aptur hañ, Peir segia: Batnad honum
hefur, Hvijid og Værd ef siña kañ, Peñ-
añ Skilning Pankiñ giefur, Peim uñ
Svefn Nattutlegañ.

Lausnariñ þeim lioost nam giegna, La-
zarus daudur er til Sañs, Eñ eg fagna
ydar vegna, Ad ei var eg i Bygdum Lan-
ds, Vær skulum þetta framar fregna, For
úm nu og vitium hañs.

Thomas Postule took ad segia, Tvij-
bure sa nefndur var, Læresveina Hug
nam hneigia, Hañ gaf fyrer alla Svar,
Lattum oss fara og lijka deya, Lioost med
honum

þonum eirneñ þar.

Kom med Guddooms Krapte þøgum, Christur til Bethania, Lazarus fyrer Fioorum Døgum, Framlideñ i Grøfiñe lꜳ, Ur Borg og nꜳnum Bygdarløgum, Var ad marga Gydinga þa.

Þesser giættu goodrar Skylldu, Geingu i Sorgar-Hwsed iñ, Gied-Svolunar Maale milldu, Mælltu, so eg ritad fiñ, Hrelldar Systur hugga villdu, Harmande epter Broodur siñ.

Martha heyrde Meistareñ fkiære, Milldur kiæme um þetta Skeid, Og i Nꜳnd ad vijsu være, Villde gꜳnga heim ꜳ Leid, Moote þonum fra eg hun fære, Fyrst eñ Maria epter beid.

Angrud JEsu Andsvør greider, Ef þu hefdir vered hier, Brooder miñ (þvi Naudeñ neyder) Nu lifde, Sꜳ daudur er, Eñ eg veit hvar um þu beider, Allt mun DRotteñ giefa þier.

Aptur JEsus ansa nꜳde, Upp skal rijsa Brooder þiñ, Visulega Vijsd tiꜳde,

tiaade, Veit eg af þvi HErra miñ, Hañ mun verda Lijfs a Laade, Pa lioomar Effte Daguriñ.

Upprisañ og eirneñ Lijfed, Er eg sagde JEsus þa: Uggalauser um þad blijfed, Aller sem mig trwed a, Po funded hefde Heliar-Kijfed, Hvor mier treyster, Lifer sa.

Sa hier lifer eñ med Anda, Og a mig treyster Heime i, Hættelegt maa Hel ei granda, Hañ skal verda Dauda frij, Sviptur ollum Saalar-Vanda, Seigdu mier ef þu trwer þvi.

Trwe eg þu siert, kvad Svañeñ grætte, Sonur Guds med helgum Sid, Og Christur sa sem koma ætte, Ad kvitta af Syndum Mañkyned, Samtal þeirra ad Siñe hætte, So skilldest hun HErrañ vid.

Martha hrinder hordum Moode, Heim leidis med Skynde ser, Vid Mariu giorde ad mæla i Hlioode, Meistareñ er komeñ hier, Bijdur þijn sa Grædareñ goode, Og giorer Bodskap epter þier.

Uppstood Maria og med Skynde, Utgieck fraa þeim Mwga Maũs, So hun dyrstañ DRotteñ finde, Dunde Vatn af Hvarma-Krañs, Pa var JEsus þijdur i Lynde, Par sem Martha kom til hañs.

Foolked fier ad fliott wr Maata, fraa þeim vijkur Giefne-Lijns, Allra þeirra ein var Gaata, Sem Efned greiner Hroodrar mijns, Eflaust wt hun gieck ad graata, Hiaa Grofeñe hañs Broodur sijns.

Til HErrañs kom med Hrigdar-Taled, Hiartad mædde Sorgeñ stiñ, Angur i Brioosté fañ hun fæled, Fiell aa Hnie og rædde uñ Siñ, Hefder þu hiaa oss Drotteñ dvaled, Daudur være ei Brooder miñ.

Pegar hañ saa ad Sorgar Plaata, Saart uñ heñar Briooſted laa, Foolked allt i Añañ Maata, Angrad Leit þar standa hiaa, Sonur Guds took sialfur ad Graata, J sijnum Anda Gramdist þa.

Sijn aa mille margur rædde, Maa nu siaa hañs Elsku-Gied, Saa sem Blindañ giorla grædde, Gat hañ ecke vid þvi sied,

Ad

Ad Daudeñ so yfer Eirn Mañ ædde? Almwgeñ þad mæla ried:

Til Grafareñar HErrañ hreine, Hier næst sialfur gaanga vañ, Hun var byrgd med stoorum Steine, Strax baud þeim ad taka þañ, So þeir giørdu sem eg greine, Sagde Martha þa vid hañ.

Liiked fiñ eg fwlna um sijder, Fioora Daga hier þad laa, Ordum þessum HErrañ hlijder, Heñe aptur giegnde þa, Sagde eg þier ecke ef þu trijder, Ad þu munder Guds Dijrd siaa.

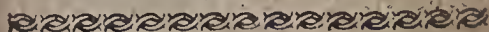
Til Himens leit þa Lausnareñ millde, Lofud sie Fader Giæskañ sw, Hvørs eg af þier Oska villde, Um þad mig Bænheyrer þu, Eg tala so Foolked trwa skyllde, Til þeirra mig sender nu.

Lausnareñ kallar lioosum Hlioome, Lazare þu kom hier wt, Hiñ Daude hlijdde DRottens Roome, Doprum reirdur Lijkbands Hnwt, Leysed hañ kvad HErrañ froome, So hiedañ gange fyrdtur Swt.

Iudar

Judar marger trwa tooku, Tækned
slijkt er sau þeir, liwsum JEsu Lotning
jooku, Lofs Tijr þesse alldrei dyr, Pha-
risæarner Svika klocku, Sig forherdtu æ
þvi meir.

Pvi eg treyste og þad er mijn Trwa,
Pu ert JEsus Lijfed mitt, Pa hiedañ burt
fra Heim skal snwa, Helld eg mier vid
Orded þitt, Sæluñe virdstu Sælu ad
bwa, So hun verde af Naudum kvitt.

Stutt Jñehalld
ALLRA
Gudspialla
Kriing Ared,
J Saung-Vijsu uppsett af þeim
Andrijka og Gudhrædda Kieñemañe,
S. Hallgrijme Peturs-
SYNE.
(Sællrar Miñingar.)

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

I.

Til Jerusalem JEsus reid,
Matth. 21.
Jeg veit ad Teikneñ byrtast greid, Luc. 21.
Johañes Sende JESU til,
Matth. 11.
Jaatningar siñar giørde Skil,
Joh. 1.
Frelsareñ Plooda Fæddur var,
Luc. 2.
Fegursta Lioos ad Guds Ord bar,
Joh. 1.
Spaamoñum granda Gydingar.
Matth. 23.

2. Petur skal JEsu filgia frekt,
Joh. 21.
Forelldrar undrast Maaled þeckt,
Luc. 2.
Umskored Barn var Atta-Dag,
Luc. 2.
Archelaus took Kongdooms-Hag,
Matth. 2.

Vitringar komu af Austur-Att,
Matt. 2.
Ara Toolf Kiende JEsus hafdt,
Luc. 2.
J Cana var Stofnad Brwdkaup
brædt, Joh. 2.
3. Hreinsast Lijkþraar. Heil-
brygdast piosn, Matth. 8.
Hvafsvidred stodva nam Gudsson,
Matth. 8.
Jll-Grese var i Akureñ Saad;
Matth. 13.
Ok Drotteñs bera er dijrsta Naad,
Matth. 11.
Ad Logmaale Offrast Lausnarin,
Luc. 2.
Leigde Gud Meñ i Vijngard siñ,
Matth. 20.
Ord Hañs ber Fernslags Avoxtiñ,
Luc. 8.
4. Johañes skijrde Jesum Christ
Matth. 3.
Jeg veit þad DRotteñ freistadest,
Matth. 4.

Canverſkre gicgnde Kviñu hañ,
Matth. 15.
Kvolum frar leyſte Maallauſañ,
Luc. 11.
Fiñ Puſund Maña Fœdde beſt,
Joh. 6.
Fiolkijnges-Madur greindur veſt,
Joh. 8.
BLESSAN Mariu Bodadeſt.
Luc. 1.

5. Hoſaña Folked ſijngur ſætt,
Matth. 21.
Sacramentum var ſtiptad mætt,
Luc. 22.
Guds Son Kvaleñ a Kroſſe doo,
Af 4. Gudſpialla-Moñunum.
Kroptugur Reis af Dauda þo,
Marc 16.
Til Emaus geingu Einer Tveir,
Luc. 24.
Aat JEſus glogt ſo Trwdu þeir,
Luc. 24.
Thomas Efaſt þvi alldrei meir.
Joh. 20.

6. HErr-

6. HErrañ er goodur Hyrder
Fiaar, Joh. 10.
Hylur Sig Lijteñ Tijma Klaar,
Joh. 16.
Guds Ande straffar Heimeñ hier,
Joh. 16.
J Hiaalparans Nafne bidium vier
Joh. 16.
HANN er Uppstigeñ Himna i,
Marc. 16.
Huggarañ til vor Sender hvi,
Joh. 15.
HEilaga Preining fiñum fri,
Joh. 14.
7. Gud hefur Heimenum sendt
siñ Son, Joh. 3.
Saudqña Dyr og Hiaalpar-Von,
Joh. 10.
Nicodemus vill Froodleik faa,
Joh. 3.
Faarlega hiñ Rijke kveliast maa,
Luc. 16.
Gieſtabod DRotteñ gott tilbioo,
Luc. 14.

Glatadra Sauda LEJTar þo,
Luc. 15.
Hræſnareñ Ogn wr Auga droo,
Luc. 6.
8. Froomur Johañes Fæddur
var, Luc. 1.
Fognud i Moodur Kvide Bar,
Luc. 1.
Fiſke-MENN Afla feingu meſt,
Luc. 5.
Frid hafdu vid þiñ Broodur beſt,
Matth. 5.
Fern Puſûnd JEſus fædde Mañs,
Marc. 8.
Fals-Spaameñ villa Borneñ hûs,
Matth. 7.
Raadkiænſka lofaſt Raadherrans,
Luc. 16.
9. Yfer Borgeñe Guds Son
griet, Luc. 19.
Greiſe Stollt Phariſæareñ liet,
Luc. 18.
Daufur fieck Maal og Miñid greitt
Marc. 7.

Myſk-

Myſkunarverk var ſærdum veitt,
Luc. 10.
Tiju Lijkþrærra hvor vard hreirn,
Luc. 17.
Herrum ei þioonar Tveimur neirn
Matth. 6.
Af Dauda vakteſt ungur Sveirn.
Luc. 7.
10. Vatnsſiwkur Læknaſt vel
ſem ber, Luc. 14.
Vei þeim ſem brugga Hneixlaner,
Matth. 18.
Hvors Son er Chriſtur? HErrañ
kvad, Matth. 22.
Haalfviſeñ grædde i ſijnum Stad,
Matth. 9.
Klooſum vier Brwdkaups Klædeñ
ſkiær, Matth. 22.
Konsmañſens Sonur Heilſu nær,
Joh. 4.
SamlagsPioon kveliaſt ſvikull fær
Matth. 18.
11. Andlega þiarder ſæler ſiaaſt,
Matth. 5.

Silfur Mintarbrøgd uppæslæst,
Matth. 22.
Jomfrwna Lijfga JEsus vañ,
Matth. 9.
Jerusalem fær Þijngsta Bañ,
Matth. 24.
Drotteñ skal koma og dæma Þioed
Matth. 25.
Dijrd hañs byrtest æ Fialle goed.
Matth. 17.
Fyrer Vitnisburdar HJMnesk Hliood.

O! JESU blessud Ordeñ þijn,
O! JESU Lijfge Sæluu mijn, O!
JESU Nafned ägiætt þitt, O!
JESU gledie Hiartad mitt, O!
JESU Christ mijn Unun klaar,
J þier mitt Giørvallt Traustid
staar, Sijngest þier Lof-
giørd Sijd og Ar,
AMEN.

* * * * * *
* * *

Þad

Pad Gyllne A. B C.

Ur Pyſku og Dønſku wtlagt,

Af Sr. Hallgrijme Peturs-
Syne.

Med Hymna Lag.

N Gud ſet þu allt þitt Trauſt,
Adſted Mannlegre trwer lauſt,
Faſt ſtanda DRottenns Forerhe-
it, Finſt valla Trygd umm Verall dar Reit.

B Eſt þinnar Æru geym og glæt, Sie-
ſeme ſw er harla mæt, Ef hun þier
ſleppur Eitt Sinn fra, Eingenn er Von til
henne ad naa.

C Hriſtnum ſoomer ei ſaurugt Hial,
Sierhvør ſinn Munn vel geima ſkal, Med
Pøgn ſig eingenn fortalad fieck, Fiolordum
jafnann illa gieck.

D Eil alldrei vid þinn Yfer-Mann, Elſka
ſkalltu og virda hann, Pann minne Hæut-
ar hæd þu ſijſt, Hefnd fær Drambſeme
jafnann viſt.

 Ef

EF þu Nægd af Audæfum att, Onavañeigeñ þig stæra mæti, Peynk ad Lan DRotteñs er þad allt, Af þvi Reikningskap standa skallt.

GRoomleika, Daad og Dygder med, Dijrara haldt eñ Gull og Fied, Pa Heimsins Audlegd horfiñ er, Hvort Siñ gott Mañord fylger þier.

GJef Olmusu ef ættu Aud, Og aumka þañ sem lijdur Naud, Gud i hvors Hondum Heill þijn er, Hañ mun lijkt aptur giallda þier.

HAfe þier eirn til Gooda giort, Goodmiñugur þess jafnañ vert, Packarlaus Velgiord þad er reint, þwngt fellur Mañe Lioost og Leynt.

JDeñ vertu æ Ungdooms Tijd, Erfide lær, þar kiemur uñ siid, Uppskiera mun þad Elleñ fyrr, Sem Æskañ nidur sæde fyrr.

KJært þo eirn læte i Eyrn þier, Ofmiog honum ei trwa ber, Muñureñ stundum mæler dætt, Meinar þo (kañ skie) Hiartad flatt.

Luck-

Allt kañ hvort sem er moot eda med, Miñstu ad hafa stodugt Gied, Stalld-añ er Upphaf Ending lijkt, Opt giefur Rauneñ Vitne uñ slijkt.

MEd reidum Huga hondla ei neitt, Hvad til goods Enda villtu leidt, Margur i Bræde Verk þad vañ, Sem vard þo mest ad ydrast hañ.

NEm þu og lær hvad Nytsamt er, Nær Einhver Gott vill kieña þier, Hyrda fær uñ Heimskañ Mañ, Hiñ sær Virding sem nockud kañ.

OKiendt Mælefne alldrei mætt, Urskurda sliott nie dæma brætt, Klagandans heyrdu Sogn uñ Siñ, Sijdañ giæt ad hvad talar hiñ.

PRackt og Hofmood þier hrind þu fra, Hefnd færde morguin Lostur sa, Lijtelætañ Lands-Maña Sid, Lær þier nægiast ad blijfa vid.

OVilludum Hug, sem sturlar Stygd, Stærre skalltu ei auka Hryggd, Golldid mæ verda aptur eins; Sem odrum

giorer

giorer brætt t'l Meins.

RAupa sem siist af siælfum þier, Po sijnist ñockud giort sem ber, Eiged Lof jafnañ ſucktar veſt, Lijferned froómt ſier hroosar beſt.

SJa þig vel um̃ þvi Verolld er flæ, Vondum Selſkap þig ſneider hiæ, Gudhræddum hallt þig giarnañ ad, Gott Nafn þier vijſt wtvegar þad.

TEm þig adelſka Æru og Spekt Po aller þig ei loſe frekt, So ollum lynde, Eingeñ Mañ, Ord ſijn og Giorder ſtilla kañ.

VEn þig alldrei med Agg og Roog, Ad ſamañdraga Fiærens Ploog, Pad ferſt med Sorg ſem fæſt med Synd, Vid Fridſame Braud þier un̄ og lynd.

UPPÞa Heims Aud og allt hvad er, Alldrei þig reid, Pad hverfur þier, ſæ mæ þvi ha'ldaſt hyggeñ beſt, Sem Himneſk Giæde ſtundar meſt.

XErxes Kongungur Fordum frekt, forliet ſig uppæ Valld og Mekt, Fieck þo Mijn-

Mijnkun og Sorg til Sañs, Sierhvor vareſt þvi Dæme hañs.

Nÿer allt fram̃ þu Ottaſt Gud, Elſka og vord hañs heilög Bod, Odrum Raad-hollur eirneñ ſiert, Eins ſem þu villt ad þier ſie giort.

Zebaoth Gud oll veit þijn Verk, Vert þvi Laſtvar hañs Makt er ſterk, Fliootara ſtilleſt hootud Hefnd, Eñ hin ſem er med Framkvæmd efnd.

Þig lær ſiaalfañ ad þeckia riett, Preyngſt ei helldur i neina Stiett, Hvad þu aaformar, ad þvi gaa, Endereñ hvorneñ verda maa.

Æ Tijd minſt aa þiñ Dauda-Dag, Doom ſijdaſtañ og Saalar Hag, Bid jafnañ Gud ad giefa þier Raad, good og heilnæm ad ſtunda Raad.

Aunur Saung Vijſa/

Epter Staf-Roofe.

Sr. H. P. S.

Meg ſijnuni beckiañlegum Ton.

NNDE Guds Eilijfur er, Er
yfer Himen og Jord ſier, Sier
hvad i Fyllſnunum ſer, Fer ſo ad
allt Valldeð hañ ber.

VEr hañ ad loſa med Lyſt, Lyſter mig
til hañs ſem fyrſt, Fyrſt eg æ viſſa
þa Viſt, Viſt ad hafa med JEſu Chriſt.

Chriſtur oſs Bwſtaðeñ bioo, Bioo hañ
uñ Ei ijið i Hæð þo, Po hafde Riett-
viis ei Roo N:olauſt fyrer Heims Synd-
er hañ doo.

DO hañ ſaa Saklauſe Sveirn, Sveirn
boreñ aan Laſta, Vel hreirn, Hreirn
añar neſueſt ei neirn, Neirn ſaa gott gior-
de, Oa e' Eirn.

EJ:n Gud af Mey fæddur Mañ, Mañ-
doome:i uppaa ſig took hañ, Hañ græ-
ðde Bolvan og Bañ, Bañvænum Heims
Piroðum Liif fañ.

FAñ DRotteñ Riett'aatur Raad, Raad
hañs mtſende Meyar-Saad, Saad
bod ſem Spaker uñ ſpaad, Spad hofdu
Fordum og ad gaad.

SAdu þess mijn Saala meir, Meire var Christur þo eñ þeir, Peir voru Lijfgadur Leyr, Leyr Kiered nutt! þeirra Ord heyr.

HEyr Saal mijn Ord Drottens aa, Avalt þvi treystu, hvad vel maa, Maaske ad Frid meiger faa, Faa Naad af Guds Hylle, jaa Jaa.

JAta þu Synd þijna señ, Señ til þess Födursens heim reñ, Reña laat Taarafoll tveñ, Tveñ Laga-Afbroteñ medkieñ.

KJeñast mun hañ þa sijn Heit, Heit Asteñ mæder eg þad veit, Veit eg ad Naad Drotteñs neyt, Neitar ei þeim hañs fer aa Leit.

LEited þa fiñed þier fliott, Fliott knyed aa Naadar-Dyr skiott, Skiott mun þa upploked ott, Ottalaust þad Lijfsins Hlid miott.

MJott Hlid, til Lijfsins er Leid, Leideñ til Glotunar miog breid, Breidest moot Diofull og Deyd, Deyder þvi Saal marga þwng Neyd.

Neyd

NEyd hollde Christur a Kross, Krossenum af dande Ben Foss, Foss sar er Helgasta Hnoss, Hnoss þad ut gaf hañ fyrer oss.

OSs er þvi Vegsemdeñ viis, Viis Ondu Gledeñ þa uppriis, Riis þa hvor Christur til Kijs, Kijs hañ sier Eilijfañ For-Priis.

PRijsa eg Nafned þa þitt, Pitt JEsu Riettlæted er mitt, Mitt Groomed hverfur þa hitt, Hittest med Utvolldum Saal qvitt.

QVittun er feingeñ med Frid, Fridar-Hofdingeñ mier veit Lid, Lid so eg skiliest vel vid, Vidskileñ Syndaña svart Rid.

RJd þad oss alla fiell a, Adam gieck Bodordum Guds fra, Fraabæra þvi Reynum Pra, Praaleikeñ fylger oss eñ sa.

SAtan oss Lijfsins ver Veg, Veg þañ so ei rata maa eg, Eg med mier Doom-

eñ

eñ þvi dreg, Dregur mig Nœtturañ Of-treg.

I Nega mier eykur þad Eitt, Eitt þad er Sœluñe miøg leidt, Leidt þad til Neide hef reitt, Neitt þañ sem allt Gott mier fieck veitt.

Neittu mier Hiaastod og Hlijf, Hlijfe mier Giæska þijn Eilijf, Lijf gief, og Kvittun vid Kijf, Kijf varast Sal mijn! ei hañ ys.

Ef þu ei HErra þañ hier, Hier sem þig undar og vel ver, Ver þig med Him-neskum Her, Her Eingla giæte nu ad þier.

Hier ber ad syngia Lof sætt, Sætt heid-ra Nafned hañs ægiætt, Giættu þess Hiooled er hætt, Hætt Adams Fall skad-ar hañs Ætt.

Etter Heims allar i Señ, Auke Gu-de Lofgiord og Prijseñ, Ou Skiepn-añ Einglar og Meñ, Amen þig Veasame DROTTENN, AMEN.

* * * * * *
* * *

Sumar Vijsa.

Sr. Hallgrijms Peturssonar; Año 1657.

Ton, Blijde Gud, Børnum þijnum ei gleym.

NEtrar Tijd, Vijst er umlideñ nu, Farsæl blijd, Blessunar full var sw, Drotteñ veitte Lijdum Lid, Uñ Lanbed og Græde, Heilsu, Frelse, Fædu, Frid, Flest Naadar Giæde, Meñ og Hiord, Mattu ei neina, Uñ Lopt og Jord, Land-Plagu reyna, Packargiord, Þvi skulum greina, Astar Lystelegum Hug, Lofadur hafe giefed ofs Gud, Gæfurnar sijnar, Lofadur hafe giefed ofs Gud, Gæfurnar sijnar.

Vedur mlwk, Von Maña framar þo, Eingeñ Fiwk, Allstalldañ Frost edr Snioo, Reynde Kynd-ñ Raunar nein, Riett mat so iña, Hvorke Horku Miñ nie Mein Mattum þvi fiña Þarfleg Næ-ad, Þvi var a Fodre, Skiool og Hægd,

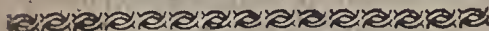
Sklep:

Skiepnūñe moodre, Þessa Vægd, Þockum vier goodre, Myskun ferskre DRotteñs daudt, Hafe nu Lof og Heidur Gud, A Himne og Jordu, Hafe nu Lof og Heidur Gud, a Himne og Jordu.

Sioonum af, Afla og Fiske, Ploog, HErrañ gaf, Hvorium so dugde noog, Vodiñ braudur Vinds og Uñs, Vard øngvum skiædur, Stijrde Ferd til Sands og Sunds, Sa øllum rædur; Um vora Sveit, Sootteñ allfæsta, Þad eg veit, Piaud hefur næsta, Miwk og Heit, Myskuneñ stæsta, DRotteñs, veitte oss Værd og Vord, Helgum, Prijsum, Heidrum Gud, Med Hiarta og Saalu, Helgum, Prijsum, H. S. m. H. o. S.

Hvør sær tiad, Taled og reiknad greidt, Soddañ Naad, Sem oss fieck DRotteñ veitt: Stundleg, Andleg Giædeñ good, Saafurnar flestar, Af Fodur blijdum bædde Piood, Þær allra bestar, Kyñing hañs Klaart Orded saña, Fridsens Lands, Farsællder Mana, Andlkot-

ens, Akiefd ried baña, Eingeñ Pvijngun lwde Lijd; Lofadur sie vor liwfe Gud, Fyrer Laned sitt goeda, Lofadur sie vor liwfe Gud, Fyrer Laned sitt gooda.

Book Stafa Pijding

J JEsu Nafne.

Sr. H. P. S.

Ton, Fader vor sem ꝍ Himnum ert, etc.

Lmur er JEsus Edla skiær, Oss vid Gud Fodur sætta fær, Andvarpan saña Syndugs Manns, So giorer fagra Bænen-hañs, Eins og þa Sooleñ upplicomar, Allañ Himen og Stiornurnar.

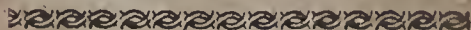
Eilijft Lijf JEsus oss tilbijr, Allre Hormung i Glede snijr, Grimd og Ogn Dauðans eyðde hier, And'aut vort hægur Svefn þvi er, Heilar-Brodd skiedoñ HErrañ braut, Hañs Vald og Makt med ollu þraut.

Sañ-

Sañleikur JEsus Eflaust er, Oss rietta Lijfs-Braut kieñer hier, Heims-Spekeñ ongva Huggun lær, HErrañs Ord Nad og Blessan fær, Aller sem Treysta uppa þad, Eilijfañ fiña Hvijld-ar-Stad.

Vegur er JEsus viss og beirn, Vel ma hañ ganga Hvør sem Eirn, Fyrer hreina Trw og helgañ Sid, Hañ leider oss i Dirdar-Frid, Hrædast þarf sa ei Heliar-Deyd, Sem helldur sier vid þessa Leid.

Sigurviñingeñ sætust hier, A Synd og Dauda JEsus er, Dioful sangade, eñ frelste oss, Fyrer þa Kvøl hañ leid a Kross, Jlm, Eilijfd, Sañleik, Veg, Sigur fiær, So JESUS NAFN wt-[illegible]ggium vær, A M E N.

Eitt Vers.

Giørt Af Sr. H. P. S.

Ton, Himneske Gud vor HErra, Hvørs Doomur Riettviis er.

Hilde Sie Lof Sem Greidde, Gotu og Veigen miñ, Um̃ Dyr mig Daudans leidde, J Dijrdar Ryked iñ, Laat Heim, Hañs Heim, Og Holld med bædum þeim, Hafa siñ Hætt og Læte, HErrañ miñ JEsus sæte, Mier stendur Milldur hiaa, Mest þegar liggur aa, Amen.

PSALMUR,
Um̃ gooda Samvitsku.
Sr. H. P. S.

Ton, Dagur i Austre ollu, etc.

Hvad verdur fegra fundeð, Eñ Fridur og Roosamt Gied, Anqur wr Huga brunded, Hiartad gladvært bar med? Jñbyrdis Elskañ hreina, Med Æru i hvorium Stad, Heims Epterlæteð Eina, Eskaust dæme eg þad

Gladur villda eg þu værer. Og Vondu
hiaa þig sneid, Margt þo til Bols þier bæ-
re, Bakmaalug Tungañ leid, Ef þiñar
Æru giæter, Alldrei þu kviida þarft, Sÿd
ar þa Soñu mæter, Siaalf Lijgeñ dofnar
snart.

Laan Heims þig laat ei villa, Luckuñe
spart þu tak, Antigna Ongvum illa, Allra
siist þo aa Bak, Opt Eirn ad Oodrum fiñ-
ur, Pad Elskar hañ siaalfur mest, Hvor
maa so hittast Sviñur, Ad hafe-ei nockurn
Brest.

Heilbrygde Hiartañs Kiære, Hier med
Samviskañ good, Ástvina Eyterlæte,
Fyrer utañ Trega og Mood, Froomt Lijf
og Farsæll Daude, Filgiast med Rietttu
ad, Af hvörium Heimsins Aude,
Hellst vil eg kioosa þad,
AMEN.

Psalm-

Psalmur um̃ Luckuñar
Ofsødugleika.
Sr. Hallgrijms P. S.

Tón, Hvar munde vera Hiartad mitt, etc.

ALLt Heims Glised, Fordilld friid, Fegurdar Priaal og Skraut, Fallvallt Mein Siisid, Fyrr og Siid, Flestollum reynast hlaut, Allteins og Fys i hvassre Hriid, Hverfur snarlega a Braut, Luckuñar Blysid litla Tijd, Legande Ovart þraut.

Bloomleg Æskuñar Edlls Art, Sem Aldins Jurter beint, Snemma uppruñar, Blika biart, Burtvisna ad Kvollde seint, Þeir Glede Bruñar þorna snart, Pad hef eg sied og reynt, Vatns-Raaser gruñar horfa hart, Hverfur so Tijmeñ leynt.

Lijkams Heilbrygdeñ hroosar sier, Halldeñ af ollum kiær, Heñar þo Trygdeñ af slepp er Ovissum Tiima nær, Sovttar Andstygden brautt ad ber, Bræksterkum

um nidurslær, Bleik Dauda Sygdeñ saarbeitt sker, Soolfogur Bloomstreñ skær.

Holldsins Frijdleikur, Fegurd klaar, Og Frackteñ Lijkamans, Sem Limed Sykur laufgad staar, Lijfed gledur til sañs, Allt eins og Reikur oll forgaar, Asyndiñ Hvarma Rañs, Þar liggur bleikur Bloodlaus Naar, Burt er Fordilldeñ hañs.

Mañsins Lijf hraust er allra Jñst, J Ædum Hiartans bijr, Miog þo Otraust og fallvallt fiñst, Fliootlega uñ sier snijr, Vidstodulaust þa varer minst, Sem Vindur i burtu flijr, Ad Laane hlautst, þvi longum viñst, Lula Stund Æseñ tijr.

Heims Audur sijnest Holldsins Ar, Harla fagur til Sañs, Medañ vit kl jnest Kroppeñ Skart, Kiætest Gied Syndugs Mañs, Optlega tijnest ofred snart, Ymist til Sieos et a Lands, Versnoagur pijnest Hugur hart, Hvar er þa Gagn d hañs.

Marguthvor reiste uñ Freon d fier, Fieck þess ei vered aan, Allar med Hreyste

Fiær-Plæg fær, Fer hiñ med Viel og Raan, Eit Jel, Eirn Neiste, Ein Bylgja, Eirn Blær, Burt sueidde allt þad Laan, Eñ sia þvi treyste er aungvu nær, Utañ þvi meiri Smaan.

Verollden blijd ad Laane lier, Lystugt Gledeñar Hnoss, Asyndum þijd; A Bake ber, Beyskañ Hormungar Kross. Luckañ dæfrijda lijkust er, Vid Lymskañ Judas Koss, Best være i Tijd ad siaa ad sier, So hun ei bleckte oss.

Volld, Liene, Makt og Virdingar, Vel-margur droo sier ad, Hofdingia Drackt og Skrwda Skar, Skrautlega wtsnickad, Af skal had lagt, Og ecke par, Acktar Daudiñ uñ þad, Fraa allre Fræct ain Ordloss bar, Ut hvorn wr sijnum Stad.

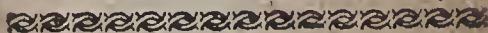
Hvad er Heims-Bloome og giørvallt Glis, Sem gyrnest Holldeð aa? Reikur, Hingvome Folike, F.s, Fiwkande Lauf og Strææ, Ad mijnum Doome Slægd og Suis, Slær ymist til edur fraa, Skad-

seni-

semdar Lioome, baalad Blis, Blyndar
skiott han pad sar.

Root allra Meina med sier ber, Mañordsins Gyrndiñ snaud, Heliar Slood
beina Bwkureñ fer, Burt fraa Makt,
Hefd og Aud, Pad Eitt alleina Ovallter,
Ad Ottast DRotteñ Gud, Villtu slijkt
reyna, hygg ad hier, Hvad hañ hier sials-
ur baud.

Laattu hvi fara Heimsins Haatt, Hollds Metnad Dreiss og Briaal, Egnd
Daudaus Snara, er vid Gaatt, Ad hier
mun drelged Taal, Medañ hu hiara hier
eñ maatt, Hugadu uñ hijna Saal, Por
tak aa Vara hrijtur braatt, Piood-
Brauteñ Lijssens haal, A M E N.

Nijmrs Rijsur

Sr. Hallgrijms Peturssonar.

Anno 1652.

Med Sijnum Ton.

Ned hijra nu hid nija, Naudar goodur sende Lande voru Gud. Prauter late fra oss flya, Farge Sorgum, Ende Grand og eyde Naud. Alla fylle Glede Giædum, Giæsku Mykkun Drottens blijd, J fastre Ast og Frid af Hædum, Stoduger stædum, Oss hañ Blesse ar og Sijd.

JEsu prijsad Nafn eg nefne, Nijtt Ar þetta komed Heime, Vijge er best, Stirke Verk og stofnud Efne, Stydie græde Auma geyme Mildeñ mest, Barn Uñskorna, Dijrum Dreyra, Dreyfe yfer Hiortun mædd, Synda-Grand og Fared fleira, Fiær ad keira, Virdest Dijrdeñ Giæsku glædd.

Nijtt Ar-þetta Gledelegt greide, Gud af Hædum vorum kiæra Kieñedoom, Saude fæde Lijdeñ leide, Ad ljsei Heefe, Giøre og lære Verkeñ froom, Hiorðeñ virde blijdum Naudum, Holl in ollum þeirra mest, Vax flugs ad frijdum Daud

um,

um, Frid og Raadum, Ut so ræteſt Vondskañ veſt.

Yfer Liwſa Meñ at miñeſt, Milldes Valldur DRotteñ Mattar HErra haar, Sida prwder Sañleik kyñeſt, Synenum hioone, liette braatt og Brædeñ ſaar, Oll i Stilling Logeñ lage, Liwfer giæfer Frooma vid, Laſta ſijſt ho Vege væge, Hneige Hage, Ad Gooder Lijder fiñe Frid.

Rauner Hioona miwkuſt nijke, Myskun ferſka Grædarans Lijda Fyrr og Siid, Polgied helgad vake, Vijke, Vijled Boled, Raudeñ, Kvijde, Hverſe Strijd, Borneñ eirneñ Blijdur naade, Og Bleſsun viſſa laate ſaa, Fadereñ Dada i Fridar-Raade, Leide at Laade, Med Lijſe og Giæfu Stoora og Smaa.

Ydur Gledi Ared hijra, Ollum Heillum giefe vafed JEſus kiær; Meñ og Kviñur klaara ſkijra, Chriſti Aſt hier liwſa haſed Fyrr og Nær, Under Hende hvijled Sæler, Heilla fullre DRotteñs her,

 Ong-

Ongvañ Angurs Kuled kiæler, Tail nie tæler, Pañ af heñe huleñ er.

Oss nu Blesse Grædareñ goode, Og Gæfur liwsar siinar hreinar eirneñ med, Læded, Lodur, Giæte, Groodur, Giæst sie Lovt, Ei piine neinar Plagur Fied, N ytum ætijd Lijtilæter, Lofed giesum DRottens Raad, J Gude blijdum kiætunst kæter, Mætast Mat er, Holl þau aller reyne Raad.

Kaste vestum Kostum Lasta, Christur bestur Hædstur mestur Foolke fræ: Viist so Traustted Festum fasta, Fyrst og Siidst þeim ædsta Gieste ætijd æ, Ast þijdasta Briogst ei breste, Bystur Pioostur horsiñ sie, Geistum Lasta Guste freste, Losta Lester, Flester næsta falle i Hlie.

Uñe soñur oss og blesse, Ollum Heillafullur sæll Emanuel, J Kvijda, Naud og Krosse hresse, Pa Kvilla fullum vill Odæll hier viña Viel, Sviñer Meñ og myndug Kvende, Mattugañ DRotteñ Lofed tijdt, Honum eg Einum oss afhende, Amen

Amen sende, Ydur JEsus Areð blijdt.

Aññar Rijmrs Psalmur.

Sr. H. P. S.

Ton, Pock sie hier, Good giörd, etc.

Ned nytt nu ar, J Nafne JESU sæta, Byriast blijdt; Nu þa, Þess vel skylder glæta, Segiast vijdt, Sw maa, Sælu Fregneñ mæta, Sem Bol kañ bæta.

Gud og Mañ Mooder, Mey i Heimeñ fædde, Born blijdañ Brooder, Seiñ best oll Meineñ græddde, Heimsins hañ Piooder, Helgre Blessan glædde, Po adur Eymd mædde.

Foolke Frid hreinañ, Fieck af Dyrdar Mætte, Og Gud v'd, Einañ, Allt Mañkyned sætte, Sælu Sid beinañ, Siinde, Og Hiartad kiætte, Brot Syñda bætte.

JESUS hañ helter, Hiaalp og Frelsun Lyda, Sælu sañ veiter, Og svipter oll-

um Kvijda, Um̃ Logmaals Bañ breyter, Bl.ſſan giefur frijda, Med Myſkun blijda.

Pitt Nafn Sætt, ſaña, Sælu og Gle- d. færer, Hormung Hættaña, Haglega fortærer, Alla Ætt Maña, Endurlijfgar Nærer, Sorg þa ei ſærer.

Himen, Laad, Haf, Flood, Hvoria Skiepnu og eina, Foldar-Sæd, Fiaar- Siood, Og Friðsfgun Landſins hreina, Bleſſ. Naad Guds good, Og Græding veite beina, Armoods og Meina.

Kyrkiu Stiett kiæra, Kieñimeñ i Lan- de, Lat oſs riett læra, Ad Lifnad ſiñ hvør vande, So Oſkiert ſkiæra, Skiñ Sañ- leiks liðmande, Stillt jafnañ ſtande.

Skickun Lands Laga, Lands og Sti- pornar Rada, Yfermañs Aga, Til æd- ſtu Heilla Rada, Virdeſt hañs haga, Hondeñ Lijknar brada, Er eirn allt maa rada.

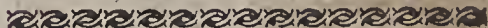
Hiooneñ, Hiw, Born blijd, Bæe og Fied um̃ Grunder, HD d JEſu fræg frijd, Fride aa allar Lunder; Vor ſie trw,

Vernd

Vernd þijd, Vængium DRottens und-
er, Lijfs laangar Stunder.

Vid Hreckia Hrad-Syndum, Hlijf
oss JEsu blijde, Fra Huga brad-blynd-
um, Brædra Heipt og Reide, Glæpa
grædlyndum, Gudleysingia, Nijde,
Roog, Rane og Strijde.

Himens Hnoss snialla, Helgast Mey-
ar Sæde, Geyme oss alla, Fra Oving
Vielræde, Kuñe a Kross fa'la, So kre-
inke Hiartad Mæde, Guds Nad þa
græde, AMEN.

PSALMUR

J Mañ-Raunum og Mootlæte.

Sr. H. P. S.

Ton, Hvad skal oss angra i Heime hier.

Meinum Gude Er Allt Mitt
Traust, Aungvu skal eg þvi kvij-
da, Angur mijns Hiarta Efalaust,
Afier hañs Millden blijda; Eñ þo Horm-
ungar Efneñ vond, A mig frekt giore od

 leita,

leita, Almættug DRotte͞s Hægre Hond, Hun kañ þvi ollu ad breita.

Jñra mijn Saala Angur ber, Optlega mæ eg þad fiña, kvijdande þrwngum Hefndum hier, Til hvorra eg giorde ad viña, Samvitskañ hrædest Synda-Grond, Sorger þvi Hugañ mæda, Almættug DRotteñs Hægre Hond, Hun kañ þad best ad græda.

Ytra er Holld af Harme þiaad, Hardlega Krossteñ þreinger, Poleñmædeñar þverrar Daad, Pess meir sem Tijmañ leinger, Hvorge mæ fast uñ Log nie Lond, Lækning vid Symdar Kvilla, Nema mijns DRotteñs hægre Hond; Hun kañ allt Bol ad stilla.

Nælega er sw eingeñ Tijd, Ad ei mier Sturlan fære, Ytra Barautta, Jñra Strijd, Aund og Lijkama særer, Hvor kañ vid slijku ad reisa Rond? Rædlaust er Hollded veika, Låte þo DRotteñs hægre Hond, Hiartad mitt alldrei skeika.

Mañaña Stod og Styrkur bregdst,

Stof-

Stofnar þad opt til Nauda, Æsen med Sorgum æfram dregst, Endar Lokſins med Dauda, Hliota ad ſkiliaſt Holld og Ønd, Og Hierviſt Lijfſens dvijna, Almattug DRottens hægre Hond, Hun geyme Sælu mijna.

I mijnum Gude eg Huggun hef, Hvorin ſem añad ſæter, Mig æ hañs Walld og Vilia gief, Veit eg þad hañ mijn glæter, Þo Synda Eymda og Sorgar-Bønd, Sært vilie Hiartad meida, Almættug DRottens hægre Hond, Hun mun þau af mier greida.

Trwr er miñ Gud ſem Treyſte eg æ, Trwr er JEſus Miñ HErra, Hañs Blesſud Forſioon beſt mun ſiæ, Nær Bøl og Eymd mijn ſkal þverra, Sem Bylgiur Hafs vid Siæfar-Strond, Sijn Takmørk ei forlæta, Eins ſkamtar DRottens hægre Hond, Hvorre Sorg Tijd og Mæta.

Vil eg þvi giarnañ vera til Frids, Vil eg þvi ongvu kvijda, Vil eg af DRottne

vænta Lids, vil eg so þreygia og bijda, Miñ HErra JEsus Meineñ vond, Mijker og allañ Trega, Hañs Almaattuga hægre Hond, Hialpe mier Eilijflega, AMEN.

PSALMUR

Uñ Ostodugleika þessa Heims.

Ordtur Af Sr. H. P. S.

Med Lag, Øll Lucka Glere lijkust er, etc.

Alld Bid eg nu ad giefa mier Raad, Og greida miñ Veg til besta, Hañ Eirn mun velta Hialp og Daad, Hvad sem mig kañ ad bresta, Po Porfeñ sie bæde þwng og braad, Og þyke opt Bootum fresta, A DRotteñs Myskun Millde og Naad, Mitt skal eg Traustred festa.

Mañleg Adstod er misjafnt Trygg, Marger faa stijkt ad reyna, Trwskapar Lunden laus og stygg, Leid geingur þeige beina,

beina, Velltur a ymsa Hlid um Hrigg, Hamingiu Læned Eina, Þa i Naud biarga hellst eg hygg, Hægt mune vera ad greina.

Loksins sæ eg nu fullreint þad, Hvad fallvo't er Heimsins Blijda, Bindur sig ei vid Stund nie Stad, Stilling aungva kan lijda, Margan ber sama Brune ad, Blind geingur Luckan frijda, Engen-fær sialfur ackvardad, Epter hvoriu skal bijda.

Þeir sem mier voru Viner fyr, Vel þa gieck Einu Sinne, Þeigiande sneida hvo'ts um Dyr, Þeim er eg liden wr Minne; Ef aller sigla sama Byr, Selskap er Bott Man sinne, Hin maa vel bijda i Hofnum fyrr, Sem hiellt Mootvidred inne.

Þar sem eg hugde Hælis mier, J Hörmung minne ad leita, Ad aungvu Athvarfe orded er, Ull sookt i Hws til Geita, Root sw-opt Avext raman ber, Sem ræktar Man þo med Sveita, Heppen hyfest sar sialfum sier, A Sundenu kan ad fleita.

G.tt

Gott er ad Glediast Goodum med / Gamans og Lids ad niota, Braatt kañ þo Selskaps Brooderned, Burt sem Vatns-Straumur fliota; Pa Heilsañ brestur Heill og Fied, Horn-Augum Vinerner skiota, Eiged Gagn-hvijler esst ai Bed, Eñ Ásteñ legst til Foota.

Margskonar Angist margañ sker, Misjafnt vill opt ærbiata, Af audmiwku Giede og Pauka þier. Pad vil eg DRott eñ jæta; Verdskulldan mijn eg veit þad er, Verst slijks i einganñ Maat, Nu bid eg þig Naudstoddum mier, Naad og Vægd framelaata.

Einmana stend eg uppe þvi, Ongvum er til ad segia, Imsum Hormungum halldeñ i, Hvoria Stund mai eg þreyaia, A DRotteñ skal mijn Naudsyn ny, Nu og jafnañ sier fleigia, Laat mig af ollu Faare frij, J Fride miñ JEsu deya, AMEN.

* * * * * *
* * *

Stutt

Stutt Innehalld Pijnunnar og Daudans Mottens vors JESU Christi.

Sr. H. P. S.

Ton, Strijdsmenn þa hafdu Kroßfest Christ.

MJer Er Af Hiarta Minnis-stætt, Myskunar-Verked þad, JEsus var staddur i Hrygdum hætt, Harmande Prísvar bad, Gydinga Lid þo geinge ad hrædt, Greip hann og batt i Stad, Sæleñ hans var af Sorgum grætt, Saar Pijnann gieck þar ad.

Hann hefur Dreiged Hrakt og Hriad, Hardsvijrud Juda-Drott, Med Ligum, Spotte, Hroop og Haad, Hrækiande æ hann skiott, Var honum hvorke Værd nie Naad, Veitt um þa Dimmu Nott, Allt Hann Fordæmde Andlegt Raad, Ei gieck sw Rædann hliott.

Heidnum Doomara i Hendur fieck, HErrann sw grimma Piood, Almwgenn fr-

amm

aũ þar allur gieck, Eptu med samfelld Hlióð, Fær hañ a Kross og Kvala Beck, Kome yfer oss hañs Blood, Mordingia Lijf Giof meir var þeck, Mieg hætt þa Kveleñ stood.

O hvad Grætlegt Aumkunar vert, Eitt er sem þar til bar, Vid hardañ Stolpañ streingdur þvert, Stood ver Lausnare þar, Hædsta Guds Sonar Hollded bert, Hwdstrykt med Svipum var, Ædar, Skiñ, Horund og so skiert, Oskaddad faust ei par.

Þyrne Coronañ Svida sar, Sundur hañs Eñed sleit, Blooded uppfylte Auguñ klaar, Og allañ Sioonar Reit, Frelsareñ bæde Folur og Blaar, Forsmaan hverium hañ leit, Last Ord, Slog, Spielne, Spott og Daar, Sparade ei Præla Sveit.

Trie Fimtañ Feota laangt var lioost, Lagt a hañs Herdar hradt, Breidt Fogra Alna þwngt med Pioost, Þad herma Bækur satt, Uppgiesen var med Ormædt Brioost

Briooſt, Under þvi Priſvar datt, Um̃ ſijder fram̃ þa Ferdeñ drooſt, A Fialled Golgata bratt.

Særdur i Kullda Klædlaus þo, Chriſt ur ſat længa Tijd, A medañ oll til Bodulleñ bioo, Bana-Verkfæreñ ſtrijd. Orþyrſtum Muñe Eirn ad droo, Edik Gallblandad Nijd, Oddbrotna Nagla Olldeñ ſloo, J Hond og Foot um̃ Sijd.

Kroſsfeſtañ hæddu Hofdingiar, Og hvør ſem þar gieck hiaa, Harmkvæle þwng og Hæduug bàr, HErrañ um̃ Tijma Priaa, Stijdañ burt ſliteñ Saaleñ var, Syndlauſu Hollde fraa, Hiartad Saarbeittur Broddur ſkar, Blood og Vatn rañ wt þa.

Laſt-Ord og Brijxl Framlideñ fieck, Falſara ſogdu hañ, Flockur Preſtaña fyrer þvi gieck, Fundu Lands Doomarañ, Bædu ad geimd ſie Grofeñ þeck, Gæanga ſo ellegar kañ, Læreſveinarner fyllter Fleck, Flitie i burt Lijkamañ.

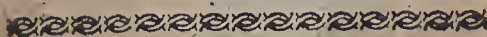
Her-Meñ Vopnada hañ liet ſtrax,

Hallda

Hallda miog sterkan Ord, Par vakte iñ til Pridia Dags, Piooden sw Illsku hørd. DRotteñ reis upp til Dijrdar-Hags, Fra Daudum þegar wr Jord, Og sañrar Guds Dijrdar Samfielags; Sie þonum Packargiord.

— Gleym þessu ecke Saal mijn sæl, Godd-añ vel merkia skallt, Sonureñ fyrer sekañ Præl, Saklaus leid þetta allt, Slijkre þañs Elsku hroosa og bæl; Af Hug og Muñi snialt, Sigur Vers Christi Sijng og Mæl, Sætt Fagnande avallt.

Liwfaste JEsu Lof sie þier, Sem leidst þañ Sarra Deyd, Hvar med þu h-fur hiaalpad mier, Ur hættre Kvol og Neyd, Lat þu mig jafnañ lifa sem ber, Lasta-Bond af mier greid, Elsku-Fadm þiñ þess Oska eg hier, Yfer Saal mijna breid, AMEN.

Andlaats Psalmur.

Sr. H. P. S.

Ton, Foolked sem DRottne fylgde wt, etc.

HErra JEsu! eg hroopa a
þig, Hiartans þvi Kraptar dvij-
na, Bænheyr þu DRotteñ mill-
dur mig, Fyrer Myskunsemena þijna.

Bænheyr mig fyrer þijn Bloodug Saar, Og Benia Fosseñ rauda, Bænheyr mig Nadar Kongur klaar, Og kiendu til miña Nauda.

Bænheyr mig fyrer þiñ Trega og Taar, Og titrande Kvalaña Piinu, Bænheyr mig fyrer þitt Sijdu Saar, Og svaladu Hiarta mijnu.

Liwfur JEsus eg leita þijn, Laat mier, ad Hvarfe verda, Angraad er nockud Ondeñ mijn, Ad vilia Prauter herda.

Laattu mig siña Lijkn hiaa þier, Liwfaste Edla Brooder, Hws-Krosse litlum hægdu aa mier, Heyrdu þad Gud miñ goode.

Po vil eg Blkar þeñañ af, Med þacklaatu Hiarta drecka, Swrt þo mier siñest Swta-Kaf, Svaladu mijnum Ecka.

HErra gief mier i Hiartans Ged,

 Hel-

Heilaga Poleñmæde, Umburdarlynde eirneñ med, Og eiliif Sæalar Giæde.

Kiærleikans Eld þu kveik i mier, Kref eg þess Gud af Hiarta, I Andlegum Hiwskap æ med þier, Ond miin so nae ad skarta.

O Kotieñ þu veist miñ Pænka og Pel, Og Porfena alla mijna; Piina i Hond eg þad allt fel, Pyrstur i Myskun þijna.

Alldur miñ þegar wte er, Æfeñe trwe eg þa liñe, Fyrer Blood þitt JEsu biarga mier, æ Bana-Sængeñe miñe.

Hresse mig þa þitt blessad Blood, Beint so ad Trwar Stafne Heim eg þa rlettu Hiælpar Slood, Halldei JEsu Nafne.

Bænheyr mig Himnesk Blijdañ væn, Og Blessadur Edla Brooder, Gleym þu ei miñe giørdre Bæn, Gædu heñar JEsu gooþe.

Andlæts þa Stundu yfer mig slær, Allt Mæl og Magn vill dvijna, Heim til þijn Fader Hiarta kiær, Hafdu Sæalena mijna.

Hægañ gief Dauda, og Hiedañfør,

Hvijld

Hvijld þar med Hollde mijnu, J Uppriſ-
uñe þau edla Kior, J Auglite ad glediaſt
þijnu.

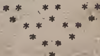
Lattu mitt Hiarta ſegia med ſier, Og
ſoddañ Trw i þvi ſtanda, HErra JEſu
Myſkuna mier, Medtaktu ſo miñ Anda.
Falle ſo til eg miſſe Mаl, Miñ forer
Afgaangs Tijma, J mitt Hiarta Siñe og
Sаl, Soddañ Ord virdſtu ad lijma.

Pa er eg hoolpeñ, Pad er mijn Trw,
Peſſa Boon virdſt mier veita, Andlite
þijnu ad mier ſnw, eins ſem eg þeſs nu leita.

Feigeñ vil eg ſem fliootaſt nu, Frelſaſt
wr Daudans Skordum, Auglite þijnu ad
mier ſnw, Eins og til Peturs Fordum.

Sæte JEſu mig ſviptu Pijn Pſalmeñ
giore eg ſo enda. Hreſſdu ſvaladu Hiarta
mijn, Huggun virdſt þu mier ſenda,

AMEN.

PSALMUR.

Ordtur af Sr. Hallgrijme P. S.
A hans Soottar-Sæng.

Med Hymna Lag.

NUD kome siaalfur nu med Naad, Nu siae Gud mitt Efne og Raad: Nu er mier JEsu Dorf at þier, Pier hefe eg treyst i Heime hier.

Eg hefe alldrei i nockre Naud, Naudstaddur bedid utan Gud, Gud hefur siaalfur giegnt mier þa, Gud vere mier nu lijka hiaa.

Afvordud mijn og mællt er Stund, Mitt Lijf stendur i þinne Hond, Andlaated kiemur Eitt Sinn gott, Eirn Gud veitstu nær skiedur þad.

Nu hef eg þar at nockurn Grun, Naalægiast þesse Stunden mun, Holldet mitt er so hardla þreytt, Hafa Kraptarner sier umbreitt.

Finn eg ad Augum solnar Sijn, Forlast

tekur og Heyrnen mijn, Hondurnar hafa mist sitt Magn, Miñ Footur viñur eckert Gagn.

Lijkameñ allur særdur Soott, Svitnar og dregur af mier Proott, Eirneñ þreyngest uñ Andardrætt, Eg væñte miñar Stundar brætt.

Dofna Varer, og Tungañ treg, Tala þvi ecke orka eg, Hiartad so margskyns Mæda lijr, Mañleg Hiælp øll sier fræ mier snijr.

Særbeide eg Gud af goodre Lund, Gief þu mier hæga Dauda Stund, Ofbiooda læt ei Andlæts Deyd, Aumka þig yfer mijna Neyd.

Vitnisburd þañ fræ Eilijfd ætt, Ad þu hiælper æ bestañ Hætt, Pa endast Megn og Mañleg Stod, Myskuna þu mier DRottens Gud.

Lættu nu sañast Lided þitt, Lijttu æ Kvein og Andvarp mitt, Eg Sær grætbæne Son Guds þig, Syndernar skildu þu vid mig.

Utsleiged g'ef ad allt þad sie, Er eg þig DRottenn mogdgade, Overdugum til Gooda gior, Gud sem optast og hiaalpa mier.

Fyrst þu hefur so hijngad til, Hast stoora Naad og Kiærleiks Yl, J frame vid m'g falleñ Mañ, Frelsadu mig nu Naudstaddañ.

Þu hefur fyrre fyrer mig strijdt, Feinged mier Sigur Merked nytt, JEsus miñ nu þijn Frægdeñ frijd, Fyrer mig viñe Daudans Strijd.

Gief þu mier eina trausta Trw, Til þijn miñ Hiartans HErra nu, J giegnum Daudans gr'ma Hlid, Gud laate komast mig med Frid.

Sæktu miñ Gud hvad sialfs þijns er, Saalena þa sem gafstu mier, Skildu hana nu hæat vid Holld, Hvijlast laat þad i Jardar Molld.

Hun verd'r feigeñ Hv'ildar Fund, Hast hefur marga Mædu Stund, Vosbwdar Neott og Nauda Flug, Næsta bar-

bareſt med veikañ Dug.

Eñ þad hun hefur afborid, Er ſkied fyrer hiñs Hædſta Lid, Hañ hefur ſiñ hiñ ſaña Krapt, So i þeim Breyſka rijkañ haft.

Opt hefur Lweñ Endurnært, Erfide, Hiartans Stilling ſært, Urræde er eg eingeñ ſaa, J ſijnu Skaute bar mig þa.

Legg þu mig nu ' aa Nadar Brioost, Naſnfræge Gud, Sem heiter liooſt, Hiwkre ad mier þitt Hiaalpar Lid, Hiartanu gief nu ſañañ Frid.

Af Preyngſlum miñar Moodur-Lijfs, Mig leidder þu aan Daudans Kijfs, Leyſnu af Preyngſlum Lijkamans, Lifande, Saal til Himna-Rañs.

Strax ſem mijn Augna uppkom Raas, Eg fieck od ſiaa i Heimſins Lioos, Fyrr eñ eg allur fæddur var, Fieckſtu mier þa hid næſta Svar.

So laattu miña Saal: nu, Siaa þig i eirnre rietre Trw, Vert: ſiaalfur Lioos-Mooder mijn, Mijn Saal ſædeſt i Hendur þijn.

J Skiirneñe mier skeinkter þig, Skal eg þier JEsu! aptur mig, Grandvarlega med goodre Lund, Giefa a miñe Dauda Stund.

Obedeñ tookst mig ad þier fyrst, Eñ nu Saarbid eg JEsum Christ, Med Trwar Hende þier hallde eg fast, HErra laat mig ei vanmegnast.

Strax sem mier leystest Tunga og Toñ, Til miin barst Lijfsins Fæda soñ, Af elldum Kaalfe Saalmiin saug, So er Guds Blood miin dijrsta Laug.

Heilagur Ande hædstur þiñ, Hañ er saa Trygda Hrijnguriñ, Sem Sonur Guds mier gaf a Hond, Syptast skyllde hañ miñe Ond.

Skijnande Fot mier skeinkter þa, Ad skyllder mig i þeim optur sia, Bæde a Dægre Dauda miins, DRotteñ og Rijke Fodur þijns.

Eg kiem nu fram med eckert mitt, Elskhuge miñ i Brwdkaup þitt, Sed þu mig Gud i sialfum þier, Saurugt er allt hvad med mier er. Eg

Eg hef so marga Mædu-Stund, Mænt epter þijnum Dyrdar Fund, Findu mig nu, Po ligge eg lægt, Læt mig ei alltijd eiga bægt.

Sie eg þig giegnum svart eitt Sky, Sitiande Himna-Rijke i, Eg æ nu til þijn ecke længt, Eñ mier sijst bæde Hart og Strængt.

Eg styd mig nu vid Ordid þitt Erfide liettu DRotteñ mitt, Sæleñ mijn er af Pwnga þiæd, Pyrst og Sarhwngrud epter Næd.

Deyf þu nu a'la Daudans Naun, DRotteñ giälld mier ei verdug Laun, Epter Næd þiñe miñstu mijn, Miñingeñ lifer i mier þijn.

A Næd legg eg mig Lausnarans, Lijfed mitt er i Vallde hañs, Giæfkañ hañs hefur Græt miñ stillt, Gud fardu med mig sem þu v llt.

Honum einum eg hef mig geymt, Hañs Næd hefur mier ecke gleymt; Raungoedur sem mier sieft nu hiæ, Sæluñe miñe liggur æ.

 Lijf-

Lijfsins Pantiñ mier lagder þañ, Lifande Anda Heilagañ, Signeted þad med sañre List, Setur ā Hiartad, JESUM Christ.

Eñ hvar JEsus i Briooste bijr, Bijr þar hañs Nād og Elskañ diir, Synda Kvittun og Myskun Mañs, Mitt Lijf þad er i Valldehañs.

Eg treyste Gude uppā øll, Ord hañs, og hei̇d þaug miñ Grundvøll, Jørd og Himnar forgānga greidt, Guds Ord þad skeikar alldrei neitt.

Eg vil i DRottne sofna sætt, Samvitsku Strijded allt er bætt; J Dauda Hallde eg DRotteñ þrijf, Dijrstur gief þu mier eilijft Lijf.

Kved eg i Gude goodañ Lijd, Gledelegar þeim Nætur bijd, Packande øllum þeirra Styrk, Pioonustu, Hiālp og Kiærleiks Verk.

Afkiæra þā eg epter skil, Afhenda siālfum Gude vil, Andvarped sier hañ sārt og heitt, Segia þarf honum ecke neitt

Uñe

Uñe hañ ydur Kiærleiks Koss, Kvitt
æ hañ eirn ad ffilia oss, Gief þu þad JE-
su Christe kiær, Kæter hiaa þier ad finunst
vær.

Hlijdne alla og Poled þijdt, Pad veite
Gud mier hardla blijdt, Giefe mig kvittañ
Gud og Meñ, Græatbæne eg þess af Hiar-
ta eñ.

Lweñ Anda eg legg nu af, Lijfenu rææde
sæ sem gaf, J Sææarum JEsu mig sætt
iñvef, Sææalu mijna eg Gude gief.

Læættu mig DRotteñ lofa þig, Med
Lofe þijnu hvijldu mig, Liooseð i þijnu Lioos-
se ad siaa, Lofa þig strax sem vakna maa.

Læættu mig fara frem̃ sem Hlioeð,
Fyrst og Seinast miñ DROtteñ Gud,
Ad lofa þig i Heidre hær, Halldest
Pijn Dyrd Um̃ Eilijf Ar,
AMEN.

Psalmur
Um̃ Farsælan̄ Afgaang.
Af Sr. H. P. S.

Ton, O Fader min̄, etc.

O! Pu Naad Nægd, Nægst Heill og Frægd, Nægst Elskan̄ JEsu Christe! Nægst Naadar-Lynd, Nægst Boot vid Synd, Nægsti Huggaren̄ beste, Nægsta Lijf er, Nægstan̄ Krapt ber, Nægsta Hialp virdstu oss senda: JEsus Guds Son, Giordu þa Boon, Gief mier Farsælan̄ Enda.

Eg veit ad mier, Sem odrum hier Er afvordud Stund ad deyia, Eg bid G:d þig, O Gud! lat mig, Gott Strijd hier kun̄a heya, Vel skiliast vid, Og fara i Frid, Fra so i D:rd ad lenda, JEsus Guds Son Giordu þa Boon, Gief mier F:rsælan̄ Enda.

Veikleika min̄ O: Ostyrk:n̄, Af kan̄ JEsus ad taka, Oll Brot og Brest, Vel Holld-

Holldsins mest, Bæter og græder lijka, Aũ mier þa dey, Pad efa eg ei, J Eilijft Frelse ad venda. JEsus Guds Son, Giørdu þa Boon, Gief mier Farsælan Enda.

Saala mijn kiær, Kross hvørn sem fær, Krapt þiñ læt ecke buga, Sw kiemur Tijd, Poleñmvod þijd, Pu fær vel gladañ Huga, Po hier i Heim, Med Þyngslum beim, Pier vilie DRotteñ benda. JEsus Guds Son, Giørdu þa Boon, Gief mier Farsælañ Enda.

Saarbedeñ blijdt, Med Tarum tijdt, Trwfaste Gud hiñ Sañe, Andlaated sætt, Med Glede ægiætt, Gief þu mier veikum Mañe, Lættu mig þa, Leidast vel fraa, Lioott ekkert kuña ad henda. JEsus Guds Son, Giørdu þa Boon, Gief mier Farsælañ Enda.

Pu Millde Gud, Preñing Blessud, Pad Lijfed sem eg uñe, Sie þier Lof Dyrd, DRotteñ miñ skijrd, Drvpast af Hiartans Gruñe; A Dauda Stund J

 Dijr-

Dijrdar-Hond, DRotteñs sel eg miñ Anda. JEsus Guts Son, Giordu þa Boon, Gief mer Farsælañ Enda.

Agiæt Saung Vijsa/

Ordt Af Saal. Sr. Hallgrijme Peturssyne.

Epter Upphafs-Stofum J hañs Nafne.

Ton, Heyrdu Fader hætt eg kalla, etc.

HÆdsta Lof af Hiartañs Gruñe, Hier syng eg med Raust og Muñe, JEsu þeim mier ætijd uñe, Og Adstod veitte at BARNDOOMS-Tijd.

ALLA Tijma ad mier giætte, Eckert so mig skada mætte, Øll miin JEsus Blijdur bætte, BARNDOOMS-HOOT A ÆSKu-Tijd.

LIfe eg eñ og Lof hier-segе, Lausnare miñ at Nott og Dege, Nær kvæm JEsu Naad sig hneige, Nu til mijn at ALLDURS Tiid.

Lijk-

LJJkomañs Burder þegar þriota, Piñar Giæsku villde eg niota, Lattu mig JEsu Hresßing hliota, Ef hiara skal eg æ ELLE-Tijd.

GOODvilld, Trygd og Ord þitt Eina, Allra sie miin Booteñ Meina, Styrke mig JEsu Hond þijn hreina, A hverre og Eiñe MOOTGANGS Tijd.

RAAd þu Huga, Hiarta og Siñe, Holldeliika og Sælu miñe, Ad eg JEsu Elsku þiñe, fyrer aungva sleppe GLEDE-Tijd.

JLL Rad Heims mig eingeñ ville, Ande Guds mitt Gieded stille, JEsu þiñe hallde eg Hylle, Hiedañ af alla LJJF-SJNS Tijd.

MJñstu æ mig i Myskun þiñe, Þa Mæl er komed ad Hier-Vist liñe; Siædu til JEsu Sælu siñe, Sæleñ miin æ DAUDANS-Tijd.

UEK upp Volld af Svefne sijnum, Sem þu lofar i Ordum þijnum, Væge JEsus Mælum mijnum, Myskun þijn

at DOOMSINS Tijd.

REiknadu mig fyrer Blood þitt blijda, Blessadañ medal þiña Lijda, Leif mier JEsu ad lesa þier friida, Losgiord um̃ EJLIJFA-Tijd, A M E N.

Athæfe Eins Christens Mañs.

Sr. H. P. S.

Med Hymna Lag.

EF þu villt gooda Fridsemd far, Fiolmælge alla varast þa, Gladt Hiarta yfer Goodu bijr, Giarnañ vert jafnañ Lynd's hijr.

J Trwñe geym still't og stødugt Gied, Stunda þar hreinañ Kiærleik med, eflaus sie Bænen, Yferboot, Undañdrættarlaus Klaar og Fljoot.

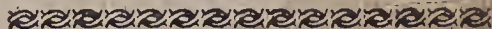
Ydrande fyrer þijn Afbrot siert, Or vid Fatta ka jafnañ vert, J goodum Verkum jdeñ best, Jllt ad fordäst viliugur mest.

Fast-

Fwslega goodre Hyrting hlijd, Hormung med Poleñmæde lijd, J Laatæde þijnu Liwfleik sijn, Lijka sie hæversk Skickan þijn.

Miwkleik i Kieñing merkia laat, Mæl vid adra med Spekt og Gaat, Vitna þad Eina, Satt reynt sie, Um Sierhvad dæm med Rettvijse.

Þvi Faordare fiñstu hier, Fiol-Meñed sem þu meira sier, Þvi Heilraadare þig hvorium tiaa, Honum sem meira ligg- ur aa., A M E N.

Añar Heilræda Psalm

u R.

Sr. H. P. S.

Ton, Mikillre Farsælld mæter saa, etc.

Vilier þu Glediast Gude vel, Og goodum Moñum hier, Hreinlerwad hafdu Hiartañs-Pel. Og heidra hañs Nafn sem ber, Ord DRott-

eñs

ekis lær med allre Gæt, Ydka mest heita Bæn, Packargiörd fagra filgia læt, Foorn sw er einka væn, Huxun vondre þier hrittu fræ, Heñe gief alldrei Rwm þier hiæ, Illgreßes Fræd upp sie rætt, Aduren Frioofgun nær, Skie mæ, Pad sie vid Hæska hætt, Ef Hreckia-Rooteñ grær.

Ædre Meñ þier, i Heidre hallt, Hvorn epter siñe Stiett, Liwflynde vid þiñ Lijka kallt, Læta i frame riett, Glettstu alldrei vid Gamlañ Mañ, Græhærdum Virding ber, Forsmæ ei helldur Fætækañ, Sem Froomur og Meinlaus er, Moodga ei þañ sem mæder Stygd, Medaumkan sijn þeim lijdur Hrigd, Diarflega ecke odrum læ, Avyrding hañs nie Brest, Pu veitst ei hvad þig henda mæ, Haf Gæt æ hier sem best.

Fordastu þæ sem fara med Smæn, Fals-Ydeñ Haad og Spie, Læuleyse, Slis og Luckn-Ræn, Læ:n þeirra trw eg sie, Hoorsindnen ill er auugvun þeck,

Athuga

Athuga jafnañ þad, Ekie mat þu hefer Sky edur Fleck, Ef fyllde þar grenslast ad, Hlætur og Kiefkne hæfer sijst, Heimsk-uñar Merke þad er viijst, Klaum, Nijd og Hroop þu hata mest, Hæxa uñ Maals-hætt þañ, Froomlegum Sidum Sam-tal vest, Sañlega spilla kañ.

Kvedlingur

Uñ Veralldareñar Flættskap.

Sr. H. P. S.

SVo sem Gler, Sljnest mier, Sælañ hal Veralldar, Hvikul hier, Hvad lijtst þier? Hvijtt ad ofañ falldar, Under ber, Ef þu sier, Illsku Brwner kalldar, Og Taale tialldar.

Margañ Hætt, Hun þrætt, Hoofi Yferlæte, Lijsed kætt, Liek rætt, Litla Stund med Kiæte, Stood vid Gætt, Fliood flætt, Fellde þañ wr Sæte, Fraa mesta Mæte.

Alits friid, Fræg Bl'id, Fyrst hun morgum reyneſt, Heimſkum Lijd, Hæg þijd, Hitt þo under meiniſt, Slwngeñ ſtrijd, Slæg-Smijd, Slottug riett ſo greiniſt, Braatt burtu leyniſt.

Luckañ haal, Heims Prial, Holld og Blooded kaata, Flædar Baal, Frekt Brial, Fram wr riettum Maata, Pad er Taal, Svijkur Saal, Um ſijder kañ ad laata, Saart ſuma graata.

Vid Leigu-Bool, Laans Stool, Lijkeſt Heimſins Sæla, Okyrt Hiool, Ragl Rool, Reikiar Dupt og Svæla, Glis-legt Hool, Gabb Tool, Giñer Mamons Præla, Hver maa þvi hæla?

Daudleg Mynd, Mañkynd, Molldar Lyreñ veikur, Beina Grind, Blaaſeñ Pond, Boola Vatns og Reikur, Hlad-eñ Synd, Laus-Lynd, Sem loge ſkraaf-þur Kveikur, a Præde Lijf leikur.

Hollded biart, Ber Skart, Bæde Gull og Klæde, Eñ þu vart, Oþarft, Aour rotid Sæte, Verdur ſnart, Veik

Art;

Art, Vesælt Madka Fæde, Oll endar Giæde.

Volsed hier, Vallt er, Ef villtu riett ad grunda. Lijsed þver; Fliott ser, Fræckteñ oll til Hunda, Kistu Orer, Kropp ber, Kalldañ wt med Skunda, Opt iñañ Stundar.

Illum Sid, Siœ vid, Sañra leita Dœda, Hoogvært Lid, Fær Frid, Sem flyr til DRotteñs Nœda, Stunda Grid Gud bid, Ad geyma Sœlu þiœda; Giæt goodra Nœda.

Añar Kvedlingur

Sama Iñehallds.

Sr. H. P. S.

Med Lag sem, Ared Nijtt nu œ, etc.

Hverfa Happs-Tijmar, Hofud Sundlar Kvilla, Glossa Gnaps Brymar, giet eg Sioonervilla, Svipañ Straffs stijmar, Stiarna

na Spardoom fylla; Athæfed illa!

O! ad Taar ærkof, Af Augum jafnañ riñe, Eda Naar i Grøf, Inde ad Hvijlu siñe, Synda Saar Upphof, Saalu Ogna miñe, Ef kañast vid Kyñe.

Anaud grær ædde, Yfer Fiølleñ haul, Otrw flær flædde, A Froons Haalsana siñau, Privotskañ þrær þrædde, Pvi nær Blinder sjau, Par Lægder lau.

Vitsku Vakt sofnar, Vel Alldar-Biallañ klijnger, Drottna Makt dofnar, Dala-Kluckañ hrijnger, Stoorre Prakt stofnar, Sær Stimpla Maalmeñ pyngæt, Pvi margt ad þynger.

Von er þvi Von er, Verde Gud ad hefna, Hætta ny nu hier, Nærre vill oss stefna, Fræ eg smy fiær ser, Framar meir ad hefna, Rok Rauna Efna.

Um Misjafnt Hanngiuñar Laun.

Sr. H. P. S.

Med

Med Sama Lag.

Arna Lund blind fædd, Vid Brioostē Moodur kwra, Æsku-Stund Omædd, Fyrer aungvû kañ ad stwra; Eñ þad Mund algiædd, Er Mañsens Nattura, Skamt mun til Skwra

Eirn ef kiemst hier hætt, Og hyggur sier til Kiæte, Pa æ skiemst Addrætt, Eitthvad þad Mañ græte, Hiartad kre-mst, hvarf brætt, Hellst er þætte Mæte, Allt Epterlæte.

Glyañ re's græa hart, Gnap þa Stor-mur hryllte, Olldu-Geis grimt marat; Glæstum Reda spillte, Þesse eys eñ snart, Oñur Rwmed fyllte, Og Bætnum byllte.

Skier; ad liær, Skin Sool, Skijrt ad Morgun Koste, Um̄ Adra græt, Eikt Bool, Yriu Daggar-Roste, Siidañ slær Heims-Hiool, Hveste Gustar-Loste, Med Feikna Froste.

Þvi er allt i Heim̄, Ef so mætte græ-

 ing,

ina, Ræsta vallt þad þeim, Pyker vijst er reyna, A Hlidum hallt haakt Tveim, Hiooled Luckú-Teina, Fer Braut ei beina.

Eitt Kvæde
Sr. H. P. S.

Um̃ Fallvallta Heimsins Luckú.

Sierhvad hefur sijna Tijd, So er ad Hlæa og Græta, Hoof er best, Ad hafa æ øllum Mæta.

Eñ eg þad i Fræde hreinu, Frooder Meñ sem toludu um̃, Ecke skiedur allt i Einu, Ymsum skipter Tijmunum, æ Stødugu ecke stendur neinu, Stundleg Sorg og Luckañ blijd.

Sierhvad hefur sijna Tijd.

Eins ſyrer Mañe og Menia Relnu, margt kañ ai ad biæta.

Hoof er beſt ad hafa aa øllum Mæta.

Þeſs ættu med Greind ad giæta; Gaunge þier vel med ſettañ Hag, Þu kañt ødru mæſkie mæta, aa Morgun helldur eñ var i Dag, Tvent hefur til ad Gledia og Græta, Guddooms Maktar Hondeñ þijd.

Sierhvad hefur ſijna Tijd.

Tiaier øngvum þ.ſs ad þræta, Pad er audraadeñ Gaata.

H. e. b. a. h. a. ø. M.

Tregaſt ei þa ervidt veiter, Enhvorn Tijma Sorgeñ dvijn, So Natturañ ſiaalf þvi breyter, Sooleñ epter Regned ſkijn, Gud þeim øllum Huggun heiter, Hier ſem liida Forløg ſtrijd.

Sierhvad hefur ſijna Tijd.

Til Orvæntingar þig ei þreyter; Po þu meiger græta.

H. e. b. a. h. a ø. M.

Vertu hoogvær þa vel þier geingur, So
Verollden̄ þig bleckeſijſt, at Augabragde
Allt forgeingur, Audnu Lan, þa Hiooled
ſnijſt, Veralldaren̄ar ſtockur Streingur,
Stundum min̄ſt þa varer Lijd.
Sierhvad hefur ſijna Tijd.
Hindra jafnan̄ hoſkur Dreingur, Hollded
ſig ad ſtaata.
H. e. h. a. h. a ø. M.
Gude er beſt ad trwa og treyſta, Taka
þvi vel ad Hondum ber, Vier ſkulum ecke
Frekt at freiſta, Ad fylgia þvi ſem Holldsed
lier, Gudhrædſlun̄ar nærer Neiſta,
Naaden̄ DRotten̄s Giæſku þijd.
Sierhvad hefur ſijna Tijd.
Sa ſem hefur af Loſtum leyſta, Lijde
Hryggva og Kaata.
H. e. h. a. h. a ø. M.

An̄ad Kvæde,

Um̄ Fordilldaren̄ar Aſigkomulag.

S. H. P. S.

Følnar Folld, Fyrnest allt og Mædest, Holld er Molld, Hvoriu sem þad klædest.

Nu er Raun þad sañast vliida, Svikul og Vollt er Heimsins Bliida, J Spokmælum lærdra Liida, Leinge þar uñ rædest, Holld er Molld, Hvoriu sem þad klædest.

Huxa eg opt i Hyggiu-Bruñe, Af hvoriu Mañ sig stæra kuñe; Po er þad nærst i Natturuñe, Ad nakeñ sierhvor Fædest. H. e. M. h. s. þ. k.

Fordilld oll hun fliir vr Huga, Pa Feigden Mañ vill yfirbuga, Lijted Stackar dockvu duga, Pa Daudeñ iñ ad lædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Hvad gyllder þo Rijkur rambe, Reigist vid og stande a Pambe, Eingeñ er svo digur i Drambe, Ad Daudeñ nockurn hrædist. H. e. M. h. s þ. k.

Po a þier skijne Utlendsk Dragtiñ, Ysirlætis og Vitsku Praktiñ, Trw þu

mier ad mijnkar Makteñ, Af Modkunum þa snædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Aduteñ (kañ skie) wte er Nootteñ, Af þeim tekur ad draga Prootteñ, Kiemur þa bæde Kveisa og Sootteñ, Kvilleñ saar eigrædist. H. e M. h. s. þ. k.

Po Stundum gaange þeir Stockum bwner, A Stijavielum sieu Sporar snwner, wt vid Grafar-Backañ bwner, Bein Leid ollum þrædist. H. e. M. h. s þ. k.

Silfur-Por og dijrer Dwkar, Danskur Knoll og Treyur miwkar, Ad Saluñe lijted seirna hiwkar, Pa Sorgar-Hiñ glædist. H. e. M. h. s. þ. k.

Po Hyggeñ siert og Hæg Lundadur, Hafdu Raad miin Christeñ Madur, Hier er svo valltur Heimsins Stadur, Hiñ sær Gott ef Mædest, Holld er Molld, Hvoriu sem þad klædest.

HEILRÆDE

Ur Latinu og Þyſku ſnwen,

Af

Saal. Sr. Olaafe Gudmundsſyne.

NEſeglæſañ Aude ſijn,
Alla fyller fordar Pijn,
Frægd og Nægd mun friofgaſt þijn
Ef ſær og lærer Raadeñ mijn.
Chriſte fyrſt þig klæda aatt,
Kyndug Syndeñ miſſe Maatt,
Aſt aa Hædſtum haf þu þraatt,
Hreina reiner ſijdañ Saatt.
Alltijd ſkalltu huxa hitt,
Hyggeñ þigger Raaded mitt,
Ad villa ill med Viela Kvitt,
Ei viñe, Giñe Hiartad þitt.

Pijna Eina stunder Stiett,
Starfed þarf ad vanda riett,
Traust a Christ sie siaalfañ sett,
So maa koma hun verde liett.
Pegar Trega og Nauder nu,
Nijtur hlijtur ad lijda þu,
A Orded skorder trausta Trw.
Taallaus Saalu er Lækning sw.
Sidum ef hlijder sogdum hier,
Sæla dæl man filgia þier,
Giæda Hæd su Gøfgust er,
J Glæsta Hædsta Himna fer.

